

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiin pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiin, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sânt a se adresa la
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se inapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

**Din cauza sfintei sêrbători de Joi,
„Schimbarea la față,” numărul procsim
va apăre Sâmbăta în 8 August v.**

Nr. 3885 Sc.

CONCURS.

Au devenit vacante și pentru anul viitoriu scolar 1887/8 se vor conferi pe calea concursului 14 stipendii câte de 60 fl. destinate din fondurile arhidieceșane pentru elevii din despărțământul pedagogic al seminarului arhidieceșan de aici.

Concurenții au sê-și prezente suplicele la consistoriul arhidieceșan inclusiv până în 15 August st. vechiu, a. c. instruate cu documentele următoare:

a) atestat dela oficiul parochial din comuna, la care aparțin, despre aceea, că sunt români greco-orientali;

b) testimoniu scolastic despre progresul făcut în studii în anul din urmă;

c) atestat dela primăria comunală despre pozițiunea socială a părinților și despre starea lor materială;

d) eventual alte atestate recomandătoare.

Sibiin, 16 Iuliu, 1887.

Consistoriul arhidieceșan.

Diua Împêratului.

Diua împêratului nostru se serbează de toate popoarele din monarhie, — dar nu credem, sê fie nici un popor sub sceptrul Maiestății Sale, care sê se bucure mai mult ca poporul român de îndelunga sănătate, de fericita și neconturbata domnire a glorioșului nostru Domnitoriu. Poate alții o sê serbeze aceasta și cu mai mare pompă, poate o sê dea sêrbătoarei un lustru mai solemn, dar inimile românilor și simțemintele lor pentru Înalta casă domnitoare și în special pentru Maiestatea Sa, n'au fost întrecute în iubire și sinceritate de nimenea. Din coliba cea de pe urmă și până în palat — așa dicend — serbează românii și înălță rugăciuni ferbinți pentru Maiestatea Sa, ca bunul Dumnezeu sê-i lungească încă mulți fericiti ani firul vieții spre fericirea popoarelor de sub blândul popor sceptru. Lasă, că în fie care sêrbătoare și Duminecă în toate bisericile noastre — cu o evla-

vie proprie românului și preotului român — se înălță rugăciuni ferbinți, ca sê învingă Maiestatea Sa pe toți inimicii vêduți și nevêduți, și sê-i ajute sê pună sub picioarele Lui și toți contrarii, dar în aceasta și rugăciunile românilor pare că sunt și mai festive, cugetele și mai înălțate spre ceriu pentru Acela, căruia avem sê-i mulțămim, că putem resufla mai liber și ne putem adăposti sub zidurile unor citadele din bună voință celui mai glorios Domnitoriu și demn descendent al dinastiei Habsburgice.

Simțemintele noastre de loialitate poate nu o sê ajungă la Înaltul tron, căci mulți comiți supremi și alți funcționari înalți, încredințați cu aceste agende, poate nu dau pe la satele noastre, nu vêd pe copilașii nostri mergend în aceasta și mai cu plăcere spre dealul, ce sue la biserică, nu vêd pe româncuțele noastre în costumuri sêrbătorești albe ca neaua, și nu vêd pe bêtrâni, cari se bucură, că s'a invrednicit a mai ajunge aceasta și de bucurie.

Ca și o întempleră rară în felul seu, coincide însemnata și a născerii Maiestății Sale cu „Schimbarea la față” a Mântuitorului nostru, ca și când ar fi fost scris în analele poporului român, că au sê se schimbe la față lucrurile din trecut cu născerea Acestui prea bun și luminat Părinte din monarhia noastră, ca și când o dispoziție divină ne ar fi dat sê înțelegem, că viitoriu trebuie sê aibă un popor, care e credincios dinastiei, care e plin de vigoare, în care virtuțile străbune au putut fi amorțite, ear nu stinse de tot, ca renviind eară și după o iarnă grea, întocmai ca mugurii de pomi sê înflorească și sê dea fructe imbelșugate, din care sê se îndulcească și cei ce le-au sădit, dar și cei ce se apropie de pomi, — precum se apropie și poporul român de treapta Tronului, pe care îl incungură pompa deopotrivă cu iubirea tuturor popoarelor.

Nu avem tunuri, cari sê bubue în fiori de și și sê vestească bucuria noastră, dar avem nesce clopote, cari din vêrfurile turnurilor bisericilor noastre vestesc lumii, — ce vrea sê ne vadă, — că cu mic cu mare alergăm spre a ne ruga lui Dđen, ca sê privească spre noi cei umiliți, se asculte rugăciunile noastre, cari le înălțăm pentru Augustul nostru împêrat și rege și pentru îndelungata Sa domnie. Noi nu putem trimite deputațiuni pentru manifestarea simțemintelor noastre de supunere și loialitate, dar am dat dovadă despre acestea cu toată ocaziunea, și când a cerut necesitatea chiar și cu sacrificarea vieții pentru Înaltul tron și patrie.

Românul e vesel, când serbează, și veseli trebuie sê fim, când sub fericita stăpânire a Împêratului

Francisc Iosif I am scuturat lanțurile robiei, ce atârnav de brațele vênjoase ale românului, și astăzi cultivă și românul pământ propriu, industrie și comerț și cu brațele lui libere prinde totodată pușca în mână sê apere patria și pe Împêratul. Veseli trebuie sê fim, când scoalele noastre pârășite, ași sunt indesate de odrasle tinere, ear bisericile noastre se înmulțesc și înfioresc. Veseli trebuie sê fim, când preotul român nu mai are sê hrănească câinii domnilor de vênat, ci are sê servească la altariul Domnului, și de acolo sê spună credincioșilor, ce misiune are omul, dacă se înarmează cu armele sciinții și ale luminei, și ce soarte tristă l'asteaptă, dacă nu și învațesce inima și mintea și în genere, dacă nu jertfesse pentru scopuri culturale.

Nu credem sê fie o ocaziune mai binevenită pentru preoții nostri de a vorbi creștinilor la inimă ca tocmai la diua Maiestății Sale, când bisericile sunt pline, poporul este entusiasmă. Inima românului este accesibilă ori și când pentru de a porni spre calea binelui și a spriginii, ce se întreprinde pentru fericirea lui și sporirea aședemintelor culturale; despre aceasta nici nu ne îndoim, dar îndoit va fi efectul, dacă se ține cont și de alți stimuli interni și împregiurări favorabile.

Suntem după seceriș. Deși sunt multe și grele poverile, ce se vin pe umerii românilor, totu și dacă e vorba ca sê se pună temeiul la un fond scolar sau parochial, atunci preotul nostru sê ia inițiativa la diua Împêratului. Bogatul va contribui cu clăia, seracul cu snopul, vêduva cu dinariul ei, și toți într'un cuget și o simțire vor fi convinși, că voia Maiestății Sale este sê avem, fonduri scolare, sê avem biserică frumoasă pentru a căror edificări nu este și, sê nu contribuie Maiestatea Sa cu sune, însemnate din șatula sa proprie și dacă confesiunea noastră — după cum cetim în foaia oficioasă — se pare a se împărtași cu mai puțin, sê nu o trecem aceasta în contul celui ce scim și suntem convinși, că ne iubesc și doresce prosperarea și înflorirea noastră, ci sê o trecem în contul celor ce par a se bucura, când ni se dărimă biserică, când ni se pârăginesce scoala, și când disciplina incepe a se rupe de baerile cele tari și puternice, cari ne au strins la oaltă în timpuri mult mai grele.

Deci preoților, sus la amvon! și de acolo sê se spună poporului bunătățile, de care ne-am împărtașit sub stăpânirea a celui mai bun Domnitoriu. Sê se scie, că românii sunt dinastici, și că dela simțemintele de alipire cătră Tron nu-i va abate, nici foc, nici sabie, nici moarte. Căci de ce sê nu o scie aceasta

FOIȚA.

Din mitologia vechilor egipteni.

(După Dr. Carol Oppel.)

II. Har, rêsunătoriu.

(Incheiere.)

După ce s'a îngropat mortul, avea sê urmeze pedeșirea criminalului. Fapta cruntă a lui Set era evidentă; numai că tragerea lui la rêsundere nu era tocmai așa ușoară, de oare ce el și cu soții sei adunară o oaste mare și se opuneau reginei. Atunci chemă și dênșă pe credincioșii sei la armă; Har cel tinêr se puse în fruntea brăvilor ostași; generalii esperți, cari cutrierară lumea cu Osiri, îi steteau într'ajutoriu; lângă Teon se ciocniră oștile inimice într'o luptă sângeroasă, Set fu prins și dus legat în fere înaintea reginei.

Dar dênșă îi ertă: „Set, Set,” dișe ea „tu și ai ucis pe fratele teu, ai răpit fiului meu pe părințele seu, ear pe mine mai vêduvit. Nici o pedeșă n'ar fi destul de aspră pentru tine, dar nimic nu e în stare a mi-l mai reda pe cel perdut. Mergi, ești în destul pedeșit; dute în pace!”

Har era iritat foarte pentru prea marea bunățate a maicii sale; dar decisul adus nu-l mai putea schimba.

Ear Set? „Ha,” strigă el triumfând, tot am sê ajung eu rege în Chemi! Grăbi deci în Ethiopia și înduplecă pe regina Aso, de a face treabă comună cu dênșul; căci Egiptul este o țeară bogată, capitala căreia posedă avuții și scumpeturi fără seamă; că-i o pradă valoroasă, asemenea căreia nicăiri n'ai putea găsi alta. Astfelu porni el și cu regina în fruntea unei oaste alese spre Tape. Dar Har îl întimpină eară și cu ostașii sei.

Atunci se întemplă, că pe când Aso se primbla într'o și în apropierea taberii etiopice, sârî deodată un șerpe sisând din earbă spre dênșă. Aso o tulli, strigând după ajutoriu la fugă, și șerpele o urmări în salturi lungi. Regina era pe aci sê cadă la pământ de oboseală, atunci sârî un june egiptean, care venia pe cale. Ea își adună forțele din urmă și alergă spre dênșul, ca acesta s'o scape. Tinêrul își scoase spada și tăiă șerpele în două.

După ce se liniști puțin regina tâlbăcită de spaimă, recunoscu, că cel ce a scăpat-o de perirea sigură a fost Har, același Har, improvta căruia s'a ridicat ea cu oastea. Îndată făcu pace și alianță cu dênșul. Dar ciocnirea oștilor tot nu o mai putu împedea, căci Set comanda trupele și-i făcu pe toți aviți după comorile Egiptului. Lupta erupse și a fost mai crâncenă ca pentru primadată. Set scia prea bine, de ce e vorba, de aceea încurajă ne'ncetat pe ai sei și se lupta cu curajul desperării. Nu cu mai puțină bărbăție se luptau și aderenții

lui Har, cari erau cu toții amăriți de infamia sceleratului Set. Timp îndelungat se clătina norocul îndreapta și în stânga; oare întregi a ținut, uciderea și omorul; săgețile și-au făcut deja datorința, acum se luptau singuratici pept la pept cu săbii și sêcuri, cu pumnale și secrete, cu buzduganul și cu grozavul Tem. — „Tem”-ul, o armă specială națională de a egiptenilor, era o combinație de buzdugan și sêcure: în vêrful unei măciuci de circa 2 urme în lungime, sta un glob de metal proședut cu un tăiș puternic într'o lature

În sfêrșit după o rezistență încăpătinată, etiopii nu mai puteau sê continue lupta; ci o luară, la sănătoasă și alergară în cea mai sêlbatică disordine p'aci incolo, — învingetorii le erau cu strigătele lor triumfale în călcăie. Set se luptase ca un viteaz, până când nu fu răpit și dênșul în goana generală. Ca furtuna alerga în carul seu de bătaie, — pas de pas inapoia lui îl urmări Har.

— Stăi, trădătoriu! stăi! — răchni dênșul învêrtindu și cu nesăț temul în mâni.

Atunci se intoarse Set puse o săgeată pe arcul seu și împușcă spre Har.

— Eată-ți partea băete; strigă dênșul și mână mai departe.

Dar mâna-i tremura-se și săgeata nu nimeri. Har striga de bucurie.

— Loc, loc! răchni Set, căci fugarii se îndesară înaintea lui astfelu, încât nu putea nici cum

și străini, ca cu sfilă să se acopere fața de câte ori ne acasă, că gravităm în afară și că nu suntem buni și fideli cetățeni ai monarhiei.

Calătoria principelui Ferdinand I de Coburg.

Când principele de Coburg s'a hotărât să părăsească teritoriul austro-ungar, s'a gândit și la o notă circulară către puteri, prin care le explică împrejurarea, ce îl face să se pună în fruntea poporului bulgar. Circulara emisă de puterilor cu prilejul plecării lui din Viena e de următorul cuprins: Alegându-mă marea sobranie din Tirnova cu unanimitate de principe al Bulgariei, am declarat deputației, carea îmi prezentase actul de alegere, că recunosc pe sultanul de suveran, și până la întărirea definitivă voesc să aștept răspunsurile, ce le vor împărții puterile signatare ale tratatului de Berlin la circulara, prin care înalta Poartă le face cunoscută alegerea mea. Din aceste răspunsuri, cari mi s'au împărții oficios, am putut constata, că nici un regim al marilor puteri nu arată vrășmie față cu persoana mea, și că dacă s'au ivit diferențe de vederi, se referă la legalitatea menționată sobranie, prin urmare la o chestiune privitoare la afacerile interne ale Bulgariei. Când am promis poporului bulgar, că-i dau o dovadă a devotamentului meu, dacă momentul a sosit, m'am hotărât, să ascult strigătul de disperare al unei națiuni, ce nu pretinde alta, decât să trăiască și să se desvolte pacinic între marginile constituției. Aplecat, ca să iau în mână soarta unui popor brav, căruia i-am promis, că 'mi voi jertfi viața pentru soarta și binele lui, ocup tronul bulgar, la care me chiamă vocea națiunii cu cea mai statornică hotărâre: a lucra la consolidarea ordinii și a păcii și în speranța neîndoioasă, că sultanul, fiind a pune cât mai în grabă capăt crizei bulgare, va sancționa alegerea mea. Încredințat pe cauza sfântă, ce o am primit și pe vederile mele nobile și loiale, am cea mai mare speranță, că Atotputernicul va binecuvânta pașul meu, și 'mi va ajuta la împlinirea datorinții mele.

Pașind principele în noua sa țară, a adresat poporului bulgar următoarea proclamațiune:

Sobrania cu unanimitate m'a ales de principe al națiunii. Am primit această alegere și m'am străduit să câștig pe domitorii lumii pentru cauza noastră. Năsuința mea în aceasta direcțiune n'a fost încoronată de succes. În circulara mea trimisă puterilor am mărturisit, că alegerea cădută asupra mea o voi primi și fără consensul lor. Națiune bulgară! Cu brațele deschise, cu inimă ferbinte vin la voi, ca să împărțesc cu voi viitorul și cu voi și în fruntea voastră să progresăm pe calea civilizației. Mare și nobilă e misiunea, ce o am primit din mâinile voastre, nori grei se adună pe orizont; dar mai mare este credința în corajul vostru, și în perseverența voastră, și sfântă e voința națiunii, care în tot timpul a dus la victorii. Cu ajutorul lui Ddieu și cu voi voesc să me lupt pentru cauza voastră.

Sultanului i-a adresat principele următoarea notă telegrafică: Cu profund respect împărțesc înaltei Porți, că tronul princial, oferit mie de sobrania bulgară, l'am acceptat și acum îl ocup. Sperez, că această hotărâre a mea va întâmpina consensul înaltei Porți. Fie încredințată Maj. Voastră, că mi voi ține

de cea mai mare datorință, ca tuturor supușilor mei fără deosebire de credință și de rasă, le păstrez cea mai mare dreptate.

După aceste pregătiri principele mai mult basat pe loialitatea poporului bulgar a călătorit înecognito prin Austro-ungaria la Orșova a părăsit monarchia noastră. Aici a fost primit cu mult entuziasm de deputațiunea bulgară în frunte cu ministrul Nacevici. La 5½ oare dimineața principele s'a imbarcat pe „Scava“, care trece cu înlesnire porțile de fer. Când vaporul se depărtă noul oaspe privi mult timp spre coasta austriacă. La 7 oare sosiră la gura Văii, unde aștepta vaporul „Orient“. Drapelul bulgar se înalță și oficerii companiei fluviale salutară pe Alt. Sa. Câțiva soldați români, ce erau așezați pe coastă nu purtau arme. Cătră 1 oară se ivesce pe orizont „Yachtul“ guvernului pavoasat; regenții, ministri, și delegațiunea erupseră în strigăte de „hura.“ După prezentarea regenților Stambuloff, foarte mișcat, ceti următorul discurs de bună primire în limba franceză: În numele guvernului bulgar am onoare a ura Măriei Tale bună-venire la fruntăria bulgară și a-ți supune expresivă simțimentelor de adânc devotament și de iubire nemărginită, de cari e pătuns poporul și armata bulgară, cari așteaptă cu nerăbdare de a vedea printre ei pe alesul lor mult iubit.

Poporul bulgar nu va uita nici odată, că în impregiurări așa de critice Maria Ta arătându-ne încrederea, ce ai în viitorul seu, ai binevoit să ieși în mână drapelul onoarei și al independenței bulgarilor. — Provedința d-dească vegheze, asupra vieții prea scumpe a Măriei Tale și se-ți fie întru ajutoriu spe a conduce vitează națiune bulgară cătră propășire, mărire și glorie. Trăiască Ferdinand I. — La aceste principele a mulțumit printr'o frumoasă alocuțiune pentru primirea, ce i-se face și a promis, că-și va sacrifica viața pentru apărarea libertății și drepturilor Bulgariei.

Ca răspuns la bineventura episcopului dela Vidin principele Ferdinand a rostit următoarele: Ales în unanimitate de reprezentanții națiunii bulgare ca suveran al seu, am scotit de o sacră datorie să pun piciorul cât mai în grabă pe pământul noii mele patrii și să mi consacrez viața pentru fericirea, mărirea și prosperitatea poporului mult iubit. — Mulțumind din adânc inimii valorosului popor bulgar pentru încrederea, ce a pus-o în mine și pentru sentimentele de devotament, ce le nutrește față cu mine, sunt pe deplin convins, că el me va ajuta în silințele mele întru înălțarea și desvoltarea țerei noastre și întru prepararea unui viitoru strălucit și fericit. Atotputernicul Ddieu să ne ajute la împlinirea datorțiilor noastre.

La Vidin a ajuns principele la 6 oare seara. Un bastiment cu o mulțime de locnitori la întimpinat cu urale entusiastice și 100 de tunuri a salutat sosirea lui. Tot așa la Sofia 101 de tunuri a anunțat sosirea principelui în Vidin. Principele în uniformă a fost primit de prefect, de comandatul garnizoanei și de alți demnitari în aclamațiunile mulțime, care încunajara clerul intrunit sub un portic decorat cu colorile bulgare, apoi a inspectat batalionul și s'a continuat calătoria spre Lom-Palanka, unde earăși a fost primit cu aclamațiuni entusiastice. În Ruscicure a sosit în 1 August la 7 oare și 20 minute dimineața. Nu se auiau decât strigăte

erau petreceri pretutindenea, jocuri, musici și producțiuni de tot soiul; veselile durau până noaptea târziu.

Însemnătatea sârbărilor acestora era cu deosebire aceea, că în vremea, când se țineau, alergau locuitorii orașelelor și satelor dimprejur în centre; Nilul era calea cea mai potrivită, și în astfel de zile riul era plin de gondole pistrife, bărci și luntrițe. Căci în orașele mari erau multe de vedut, acrobați și escamotari de tot soiul; chiar și lupte de gladiatori și mai târziu chiar de tauri. Taurii se țineau anume pe ocaziunea aceasta.

În ziua morții marelui rege, la 17 Athir, se începeau misteriele Iși-ei, la cari însă nu puteau participa decât puțin inițiați. Aci se prezenta prin preoți în mod teatral moartea regelui, aflarea cadavrului seu, bucatărea lui prin Set, plângerea și căutarea îndoișatei regine și celelalte. Nimic nu lipsia, nici chiar șerpele, care urmărise pe Aso, — el era reprezentat printr'o funie groasă.

După dîsa preoților Egiptului antic au trecut de atunci și până în zilele de ađi cam la 25 de mii de ani.

Despre Osiri și Isi vorbiră și timpuri tardie cu venerațiune și dragoste, de Set cu dispreț; el era numit pretutindenea „Tufe“, adică ticălosul. Dar ađi nimeni nu-și mai bate capul la țermurile sfântului Nil cu trecutul cel mare; căci ađi locuiesc acolo un neam străin, care nu cunoaște pe Osiri; poporul cel vechiu a dispăru! Trad. de Yff.

de: trăiască Bulgaria, trăiască Ferdinand. Principele a trecut printr'un arc de triumf, împodobit cu colorile naționale și la vîrf cu portretul printului și cu inscripțiuni în onoarea lui. La banchetul dat, comandantul militar din Șumla rosti următoarele: Nu sunt nici diplomat, nici orator. De prima oară vîd pe principele, dar îi mărturisesc, că armata 'și pune credința în el și 'și sacrifica viața pentru el și pentru independența Bulgariei. Mai crînd, încheă comandantul, va acoperi cu cadavre Balcanul, decât să-i succedă inimicului a pătunde în Bulgaria. Principele mulțumi și ridica păharul pentru garnizoana din Ruscicure și Șumla. Oficerii purtară pe umeri pe principele și entuziasmul era la culme. — La Sistova a sosit principele întovărășit de regenți și de toți ministri pela prînd. Sute de deputațiuni l'au salutat ca pe salvatorul Bulgariei. Din Sistova a fost așteptat la Tirnova.

Foile rusesci parcă vorbesc mai moderat despre calătoria principelui: „Petersb. Wjedomosti“, scrie, că Europa se nu uite, că Battembergianul a fost depărțat numai prin puternicul cuvînt al Rusiei, fără amenințare și fără scoaterea săbiei. Pentru depărtarea Coburgului e de ajuns proverbiala tăcere a Rusiei. Nime nu poate sta pe tronul bulgar, fără a fi și prețin Rusiei.

Musica vocală în scoalele rurale.

S'a vorbit în unul din numerii ultimi ai acestui țiar pentru introducerea muzicii vocale în scoalele noastre rurale.

Fiindcă acel articol tractează o chestie atât de însemnată mai revenim și cu aceasta ocaziune se studiam cu cetitorii acestui țiar aceasta propunere și se aliăm toate puterile noastre pentru realizarea ei.

E lucru constatat, că trebuința de cultură musicală se simte mai mult chiar la populația rurală. Și de ce? Fiindcă nimeni nu s'a îngrijit să facă ceva în aceasta direcțiune

La toate popoarele, chiar în timpurile cele mai vechi, studiul muzicii era privit ca ceva indispensabil, ca cel mai necesar element pentru nobilitatea caracterului, pentru conservarea sentimentului de naționalitate și pentru păstrarea obiceiurilor străbune.

Dar avem noi nevoie de acele timpuri? nu avem probe la popoarele de ađi? cu câtă sîrguință lucră pe acest teren, pentru lățirea muzicii naționale?

În Franca sunt instituite, a căror menire e a învăța pe cetățeni cîntece naționale patriotice. Germanii încă sunt și ei un popor serios și muncitor ca și noi, și ei încă nu au soarele Italiei, și nici trei recolte pe an și cu toate acestea, toți locuitorii, dela mic până la mare știu să cînte cîntece naționale, ei știu să însuflețească la un moment toată suflarea nemțească. La ei nu este scoală, unde muzica se nu fie obligatoare, ea — muzica — a ajuns să fie un fel de lege a naturii. Nu e tot astfel și la italieni? Poporul italian însuși e muzica. Cîntarea la ei în cea frumoasă țară e o manifestare dîlnică a vieții, e de un caracter propriu vieții obiceiurilor, și limbii aceluia popor.

Ce s'a făcut însă la noi până acum? Nimic. Muzica cu impresiuni naționale e schimonosită, încât numai românească nu e.

Noi nu o am aprefiat până acum, fiindcă nu ne am întrebat nici odată, că ce e muzica? Noi nu șcim, ce e muzica. Cu atât mai puțin șcim, ce e o muzică bună. Ce e drept cîntări audim noi destule, dar că ele și esercită vre o influință asupra noastră me îndoesc foarte mult.

Dar muzica e mai mult. Ea e elementul necesar, prin care se pot crea cetățeni de caracter, cetățeni buni, însuflețiți de credință și iubire cătră patrie și națiune.

Ea este mijlocul cel mai puternic de a ne forma unitate în limba noastră națională, fiind că ea se răspîndesc cu iuțala fulgerului, în toate unghiurile țerei și puterea ei s'a probat în toate vremile, începînd dela cele mai vechi și până ađi.

Să ne gîndim deci serios la aceasta chestiune și să ne dăm seamă, dacă acest mărț scop se se și poată realiza.

Noi credem, că pentru răspîndirea culturai musicale în popor, ar fi modul cel mai practic:

ca copii să se poată familiariza cu muzica în mod practic și fără nici o greutate;

ca ei să poată învăța după auz și pe lângă aca să se și distragă, cîntînd fel de fel de cîntece;

ca copii mai măricei (cl. 4) să poată învăța numele, cheile, figurile și valorile notelor și a pauzelor, apoi măsurile simple pe scurt și fără multe definițiuni;

Veneratul consistoriu arhiepiscopescan ca for su-prem scolar să publice un concurs pentru compu-

nera unei colecții de poezii potrivite cu firea și mintea copiilor din scoalele elementare, punerea lor pe muzică, și astfel învățării, inițiată în un curs supletor, ar avea un reportur hotărât, și în toate scoalele s'ar cânta aceleași cântări, aceleași arii, vor cultiva prin urmare aceleași cugetări, aceleași sentimente: contribuind astfel la fala, și mândria noastră națională la înaintarea și înflorirea dulcii noastre națiuni și a limbii ei.

C. A. S.

Varietăți.

* (Recolta în Ardeal.) Din rapoartele intrate până la 8 Aug. n. la ministrul de comerț industrie și agricultură asupra stărilor semănturilor, rezultatul recoltei, înfățișază următoarea iconă a situației economice: Grâul: În comitatele din Transilvania s'a secerat și în cele mai multe locuri s'a și cărat. Recolta în general nu e multumitoare și cantitativ e departe de așteptările agriculturilor, în privința calitativă cu excepțiunea comitatului Albei inferioare, unde grâul a fost noroi și e tăciunos, în general e bunioară. Grâul primăveratic se mai seceră încă. În comit. Albei de jos e tăciunos, ear în comit. Solnoc-Dobăca e noroi. — Orđul: Recolta emiljocie — Ovėsul: Recolta va fi îmbucurătoare. — Cucuruđul a dat îndărăt, și promite o recoltă slabă, — afară de comitatele Tėrnavelor, unde a ploat, și unde se sperădă o recoltă multumitoare.

* (Limba franceză.) În anul acesta se vor trimite la Paris din partea ministrului comun de rėșboiu austriac doi oficieri, cari, perfecționându-se în limba franceză, o vor propune apoi în scoalele militare austro-ungare. Cei ce vor sė meargă, trebuie sė fie puțin exercițați în vorbire și scriere și sė poseadă cunoștințe gramaticale. Cei aleși pe baza unui esamen vor petrece în Paris 10 luni și vor primi pe lângă salariul obicinuit, 150 fl. bani de călătorie, 300 fl. pentru vestiminte civile și încă un adaus 120 fl. pe fie-care lună.

* Patriarcul serbesc German Angyelici este greu morbos și asta e și cauza, ce l'a silit a se renatoare dela Gleichenberg.

* (Încă un rėșboiu vama în prospect.) Guvernul din Switsera — după cum se ăice — se ocupă cu idea sė abdică monarchiei noastre convențiunea vamaală încheiată la 14 Iuliu 1868. Motivul principal, ce dispune pe Switsera la acest pas, este, că vama cașului prin convențiunea austro-ungară din vigoare s'a ridicat dela 10 fl. la 20 fl.

* (Escursiune de plăcere la Sinaia.) ăina adormirei Sf Măria 15/27 Aug., la Sinaia se serbează într'un mod pompos și solemn. Cu ocaziunea acestei serbări biroul orășenesc din Brașov arangează un tren de plăcere tour și retour cu prețuri de tot reduse.

* (Casinul austro-ungar din Bucuresci.) Intre membrii acestui casin s'a escat neînțelegeri. Maghiarii au înaintat președintelui o petiție iscălită de 32 membri, ca orchestra sė cânte și ciardașe. Austriacii vėđend aceasta și ei au înaintat o petiție iscălită de peste 70 membri, ca orchestra sė escute numai bucăți classice și cântece romănesci. Acum e mare tulburare între membri și una și alta din partide au promis că se vor retrage, decum va nu li se va satisface. Președintele s'a dat demisiunea și astfel casinul e în ajun d'a se desființa.

* (Invitare) la „Reprezentățiunea teatrală“ ce se va ține sub conducerea Dnui Petru Rimbaș de cătră tinerimea studioasă din tractul pteral Zarand, Joi la 6/18 August 1887 în localitatea „Societății de lectură“ din Brad cu următoriu program:

„Un leu și un zlot.“

Comedie într'un act de D. R. Rosetti.

Personele: Eudochie Trifan — Dl Aurel Trif; Tasache Sărăcilă — Dl Teodor Baiant; Mișu Anesti — Dl Nicolau Vraciu; Tertipof — Dl Petru Todoran; Dna Tarsița Trifan — Dna Rimbaș; Natalița ficia sa — Dra E. Impėrat; Lina servitoa. e — Dra Eugenia Cutean; Mai mulți invitați.

„Polipul Unchiului.“

Comedie într'un act de I. Slavici.

Ciocănel — Dl Inocențiu Bogdan; Vespian — dl Teodor Baiant; Iulian — Dl Andron Bogdan; Verigă, serv. — Dl Alesandru Draia.

„Un tutor.“

Comedie în 2 acte și un tablou de M. Ponn.

Redean — Dl Aurel Trif; Dornescu — Dl Inoc. Bogdan; Buzdugan — Dl Ioan Sina; Ionița — Dl Ioan Bocaniciu; Leonora Steria — Dra V. Stanciu; Dna Renon — Dna Rimbaș; Rarița, servitoare — Dna F. Olariu. Servitorii, țerani, țerance.

După reprezentațiune va urma joc.

Jumătate din venit e destinat pentru bibliotecile școlari din tract, ear cealaltă jumătate, pentru

fondul elevilor morboși dela gimnasiul romăn gr.-or. din loc.

Intrare de persoană locul I, 70 cr.; locul II, 50 cr., bilet 30 cr., pentru prunci 20 cr.

Biletele de intrare se pot căpėta din 3—6 August a. c. la Dl Ioan Germăn vis-à-vis de gimnasiu și seara la cassă. Inceputul la 7 oare seara.

Ofertele marinimoase se vor primi cu mulțămītă și cuita publice. Comitetul arangiator.

* Un omoringrozitor. Sigismund Varadi, cismariu în Gődölő, un om în vėrstă ca de vreo 46 de ani, desperat de boala îndelungată, în care căduse și de lipsa ce o va duce familia după moartea-i, se aruncă asupra copiilor sei și omori 3 din opt, apoi se spăndură.

* (Nenorocire pe calea ferată.) Firul telegrafic din Newyork anunță, că o mare nenorocire s'a întėplat la podul stațiunii Blămington (Illinois) Trenul de plăcere consta din 2 locomotive și 15 vagoane, în care se aflau 960 de persoane, cari călătoriau la Niagara. Podul era peste o groapă, de 10 picioare de adėncă și de 15 de lată. Se presupune, că podul în urma secetei celei mari s'a aprins din scănteile locomotivei. Conducătorul trenului de plăcere a observat puntea că arde, dar nu putea opri trenul. Podul se rupse, cele mai multe vagoane s'au rėstornat, mai mult de o sută de persoane au murit și peste patru sute greu rănite.

* (Atentat) Pe scările ministrului de interne din Madrid au esploadat în 11 a. l. c. trei patroane cu dinamit. Atentătorul se presupune a fi un oficiant demisionat.

* (Remediu pentru pėr.) Un medic iscusit rėspunde la întrebarea, ce e de făcut, pentru a-și conserva pėrul capului: Foarte puțin. 1. Căderea pėrului condiționează dela morburile căștigate, astfel e sfatul unui medic expert. 2. Un mediu mai rece are o influință mai bună, pentru aceea căciulile și cușmele călduroase trebesc delaturate. 3. Cel mai bun mijloc a păstra pėrul sănătós și neincărunțit până la adėnci bătrănețe, este curățenia. — Pėrul trebuie în toată dimineața curățit cu un pepten des, apoi lin periat. Pėrul aspru ori uscat se poate freca în sėptēmēnă odată seara cu gălbiniș de ou, apoi curățit frumos cu apă călduță și svėntat cu un stergariu. Toate celelalte unsoiri de pėr și pomeđi, — cari cu căt suat mai mirositoare sunt și mai periculoase — trebesc cu totul înlăturate; prin întrebuițarea lor pėrul devine unsoros, urit și sein.

* Cu ocaziunea venirei Maj. Sale la Cluș se fac pregătiri ca arhidieceasa ev. ref. transilvană sė salute prin delegați pe împėratul. Delegații vor purta costumul național maghiar în uniformă.

* (Mulțămītă publică.) Cu ocaziunea petrecerei de vară a „Societății Concordia“ din Blaș, ținută la 7 l. c. care a reușit foarte bine au încurs și câteva suprasolviri; venim deci a mulțami călduros onoratalui public spriginitor pentru zelul și marimositatea sa cu care s'a arătat față de această societate binefăcătoare; și adecă Domnilor:

Basil Oltean, advocat 1 fl.; Dumitru Turcu, jun. comerciant 1 fl.; Ioan Bela, timariu 1 fl.; Dumitru Marginean, pantofar 1 fl.; Nicolau Pepelovici, masariu 1 fl.; Alesandru Szabo, pantofar 1 fl.; Ioan Rusu, pantofar 1 fl.; Vasil Barna, faur 1 fl.; Bekő Carol, curelaru 1 fl.; Andrei Marele, mäsariu 60 cr.; Biro Josef, mäsariu 60 cr.; Nicolae Marginean, mäsariu 60 cr.; Ioan Botezan, mäsariu 60 cr.; Ana Cadar proprietar 1 fl.; Augustin Streza, cojocariu 1 fl.; Teodor Onișor, fabricant 1 fl.; Henerich Bach, croitor 1 fl.; Aurel Trifan, croitor 60 cr.; Iuliana Manf, proprietar 60 cr.; Constandin Raț, cojocariu 1 fl.; Dr. Iacob Brėndușan, advocat 1 fl.; Octaviu Macelariu, tipograf 60 cr.; Iuliana Darvos rotărit. 1 fl.; Isosif Ganz, mașinist 60 cr.; Ioane Stregian, șapcar 1 fl.; Spataru Iuliana, vėduva 60 cr.; Iuliana Muntean, vėduva 60 cr.; Ioane Janza, cismar 1 fl.; Ioane Turc, timar 60 cr.; Dr. Alesandru Pop, 1 fl.; Isosif Salmen, comerciant 1 fl.; Ana Rus, proprietar 1 fl.; Basil Stregian, șapcar 1 fl.; David Clain, calfă de boltă 1 fl.; Basil Turcu, comerciant 1 fl.; Alesandru Popa, medicinist 1 fl.; A. Nistor, iurist 60 cr.; Ioane Icoldan, cojocar 1 fl.; N. Salusziszki, pantofar 1 fl.; Ioan Furnea, proprietar 1 fl.; Octaviu Corvin, croitor 60 cr.; Lászlo Ianoșne, bucatar. 1 fl.; Szekely Mihai, zidar 1 fl.; Cămpian Isosif, zidar 60 cr.; Isosif Blum, calfă 60 cr.; Bernhard Fischer, mäsariu 60 cr.; Georgiu Bărbat, capelan 1 fl. — Suma 40 fl. 60 cr. — Spesele petrecerei 25 fl. 89 cr. — Remăne venit curat 14 fl. 71 cr.

Blaj, 10 August, 1887.

Pentru comitetul arangiator

T. Onișor.

Insemnătatea predicii în biserică.

Dar sė vedem, ce rol a jucat și joacă predica în biserică creștină după desbinarea acesteia în orientală și apusană.

Este adevėrat, că biserică noastră catolică de rėsărit a păstrat cu scumpėtate doctrina genuină și toate datinele bisericii primitive, cea ce o recunoșce chiar și unii dintre romano catolicii precum episcopul Ludovic Porta Giurleo în enciclica sa, unde se ăice, că toate celelalte biserici, se înțelege afară de biserică orientală — și confesiuni s'au abătut mai mult ori mai puțin dela aceasta.

Aceasta este adevėrat, o recunoșcem și noi, dar de altă parte trebue sė recunoșcem, că atât biserică romano-catolică cât și celelalte confesiuni au pus mai mare pond pe predică, decăt biserică gr. orientală

Predica fără indoială contribuie în mod insemnat la cultură și religiozitate și astfel se nu ne mirăm dar, dacă popoarele din orient sunt atât de rė-mase în cultură deși vitregitatea împrejurărilor politice, fără indoială încă a contribuit foarte mult la remănera în dėrept a acestor popoaă.

Nu se poate afirma aceasta în mod absolut despre biserică romănă ortodoxă din Transilvania. Căci nu-i a lipsit românului preoți, cari au sciut, — sė înțelege după felul de învățatură de pe timpul acela, — sė-l întărească în credința strămoșească în contra atător încercări proselitistice și sė-i dea mângăiere sufletească în suferințele lui.

Cumcă pe timpul Răcoșescilor aici în metropolia Ardealului se predica romănesc în biserică avem dovadă diploma unui protopop din Maramureș, Simeon Petrașcu, în care se ăice apriat în tomul 2, că catechismul impus de Georgiu Racoți I sė fie întors pe romănesc și sė-l introducă în biserică, nefiindu-i iertat decăt în consonanță cu acesta a predica.

Despre ce ăice fericitul Sincal: veđi cum se nevoiau calvinii sė amăgească pe romăni dela credința cea adevėrată!

Mai tărđiu însă avem date sigure despre predicatorii chiar ambulanti, cari umblau din sat în sat și întăriau poporul în credința strămoșească. Pe timpul unirei au fost predicatorii zeloși, cari îndemneau la statornicia în credința precum au fost Ioan Circa, Visarion, Sofroniu, Ioan din Sadu ș. a.

Dar soartea acestora a fost funestă, precum și altor preoți, cari îndrăsniau a-și ridica glasul contra neltirilor iesuifiilor.

Din cele espuse până aici se poate vedė, ce insemnătate a avut predica în biserică, începėnd pe pe timpul apostolilor până în timpul de grea cercare a bisericii noastre naționale.

Dacă în trecut predica a fost de o insemnătate atât de mare, apoi astăzi insemnătatea ei nu se poate prețui Cuvėntul de învățatură din partea preoților astăzi tocmai așa este de necesar, ca pânea de toate ăilele. Precum nu poate trăi cineva fără pâne și precum nu poate fi cineva creștin fără de botez, tocmai așa preutul fără de a avea în gura lui cuvėnt de învățatură nu mai poate fi conducătorul poporului, lumina lumei, ear biserică fără învățatură nu poate sė îndeplinească marea s'a misiune: de a aduce lui Dđeu pe fiu lui Dđeu.

Recunoscėnd deci insemnătatea predicii atât în timpul apostolilor și a sfinților Părinți cât și în ăilele noastre: e timpul suprem, ca noi, cari voim a fi lumina poporului sė lucrăm cu toată țaria sufletului, ca cu o ăi mai curėnd sė resune în toate bisericile amvonul, sė dăm prin aceasta bisericii adevėratea vieață, consciința exactă despre tainele, ce se sėvėrșesc și despre principiile cele sublime ale creștinismului. — De aceea cu drept cuvėnt sė susține, că predica face sė străbată lumina cea Dđeească în întunerecul lumei cei trecătoare.

Deci fraților în Christos, find mai întâiu pildă de virtute cu vieța voastră, fiți și cu cuvintele voastre, căci prin aceasta veți avea pe tărėmul moral o superioritate necontestabilă înaintea tururora.

Acum este acel timp, pe care il profesese stul apostol Pavel, unde ăice: Că va fi vreme, când învățatura cea sănėtoasă nu o vor suferi, ci după poftele sale 'și vor grămădiu loru-și învățatori, cari întărită auđul; și își vor întoarce auđul dela adevėr, ear la fabule se vor pleca. (II Tim: IV, 3, 4.)

Făcėnd aceste veți putea ăice, ca și acel apostol în vremea despărțirei. Lupta cea bună m'am luptat, călătoria am sėvėrșit, credința am păzit. De acum mi s'a păstrat cununa dreptății, care 'mi va da mie Domnul, judecătorul cel drept, în ăiua aceea și nu numai mie ci tuturor celor ce doresc înviera lui. (II. Tim. IV, 7, 8.)

V. D.

La preumblare întâlnim pe mulți cu fața galbină, cu privirea posomorită, cu pași obosiți etc. și ce e cauza? Nu e altceva de căt suferirea de nervi, și chiar pe lângă buna îngrijire boala nu se mătue; folosesci însă elicesirul de nervi al Dr. Lieber remăi umit despre influința vindecătoare a acestui preparat binecuvėntat. Numai singur veritabil se află sub marca de deposit (cruce cu ancoră) 1/2 sticlă = 2 fl. v. a., o sticlă întregă florini 3.50, o sticlă duplă fl. 6.50 v. a. în farmacia și în centrala dnui Dr. Bökler & Co. Hanovera. Deposit în Sibiu la W. F. Morscher, farmacie la „Genter Kreuz.“

Loterie.

Sămbătă în 13 August 1887.

Buda: 88 9 74 42 63

Nr. 276. [1640] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci la scoalele profesionale gr. or. din comunele mai jos însemnate ale protopresbiteratului Gioagiului I. se deschide concurs cu termen de 30 de zile dela întâia publicare.

1. Hărău, cu 200 fl. salariu anual, cuartir gratuit, și 2 orgii lemne de foc.

2. Suligete, cu 200 fl. salariu anual, cuartir gratuit, grădina pentru pomărit de 1 jug. 130°, și 2 orgii lemne de foc.

3. Măgura și filia Toplița, cu 200 fl. salariu anual, cuartir gratuit, și 2 orgii lemne de foc.

4. Dealu-mare, cu 160 fl. salariu anual, cuartir gratuit și 2 orgii lemne de foc.

5. Certeșul-superior, cu 150 fl. salariu anual, cuartir gratuit, și lemne de foc după trebuință.

6. Voia, cu 150 fl. salariu anual cuartir gratuit și lemne de foc după trebuință.

Concurenții au a-și adresa cererile lor, provădute cu documentele recerute de st. org. §. 13 și normativul școlariu §. 73 oficiului protopresbiteral al Gioagiului I. până la termenul sus indicat.

Hondol, 17 Iuliu, 1887.

În conțelegere cu comitetele parohiale concernente.

Vasilii Pipoșiu,
protopresbiter.

[1641] 1—3

CONCURS.

La scoala capitală gr. or. din Oraștie, sunt de ocupat 2 posturi învățătoresci cu salariu de câte 300 fl. cuartir în edificiul scoalei și 2 stângini de lemne. Devenind vacant postul de învățătoriu diriginte, unul dintre învățătorii ordinari definitivi se va alege de director, cu care post este împreună o remunerațiune de 150 fl. pe an; asemenea va primi și învățătoriu, carele va fi calificat a propune cântările corale o remunerațiune de 100 fl. pe an.

Concursurile instruite cu documentele prescise sunt a se subșterne până la 15/27 August a. c. comitetului parohial din Orăștie.

Orăștie, la 18/30 Iuliu, 1887.

Pentru comitetul parohial:

Mihaiu,
presid. subst.

Aurel Popovici Bărcian,
notariu.

Nr. 448. [1642] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci la scoalele populare gr. or. din comunele mai jos însemnate se deschide concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare.

1. Apoldulinferior, salariu 220 fl., cuartir natural și lemne de încălzit.

2. Brosceni, salariu 200 fl.

3. Spring, salariu 200 fl. și cuartir natural.

4. Cinadie, salariu:

a) 9 jugere de pământ, parte arător, parte fâneaț, pentru care învățătoriu va avea să plătească contribuțiunea,

b) una sută ferdele de cucuruz sfirmit dela popor;

c) una sută zile de lucru dela popor;

d) folosința pe jumătate a grădinei școlare;

e) două cară de lemne din pădurea bisericiei.

5. Gusu, salariu 100 fl.

Doritorii își vor adresa cererile de concurs, instruite în sensul legilor în vigoare, sub-semnatului oficiu proto-

presbiteral până la termenul mai sus-indicat.

Mercuria, la 22 Iuliu, 1887

Oficiul protopresbiteral al tractului Mercuri.

Ioan Droc,
protopresb.

Nr. 49. D. f. G. [1643] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea unui post de profesor la gimnasiul român gr. or. din Brad, având specialitatea matematica ca studiu principal și fizica ca studiu auxiliar, sau limba germană ca studiu principal și latina ca auxiliar, eventual în aceste 2 grupe din cele 2 obiecte ori care poate fi principal și celalalt auxiliar, se descrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Salariul anual împreună cu acest post e 600 fl. v. a. cu prospect de a se urca, și decenale de câte 100 fl. v. a.

Concurenții și vor adresa petițiunile lor subsemnatului comitet gimnasial instruite cu următoarele documente:

a) că sunt români de religieune gr. or.

b) că au purtare bună;

c) că au calificațiunea prescisa de art. XXX. din anul 1883 §.30 în combinare cu §.61.

Comitetul reprezentanții gimnasiului român gr. or. din Brad.

Brad, la 17 Iuliu, 1887.

Vasilii Damian,
presedinte.

[1638] 2—3

CONCURS.

Pe baza decisiului adus în puterea §-lui 63 din stat. org. în ședința comitetului protopresb. gr. or. român al Lugoșului, ținută în Lugoș în 5 Martiu 1887 v. și în urma aprobării Veneratului Consistoriu diecesan ddo 8 Maiu 1887 Nr. 386 B. prin aceasta se descrie concurs pentru postul de protopresbiter rom. gr. or. în tractul Lugoșului.

I. Competenții au să dovedească, cumcă posed minimum calificațiunea normată în §-ul 15 lit. a. din regulamentul pentru parochii de clasa I-mă, va fi preferit între asemenea calificațiune acela, care va comproba, că a făcut studiile sale la o facultate a unei Universități teologice și a abținut gradul de Dr. în teologie, sau a frecventat la o Universitate studii filosofice sau juridice.

II. Emolumentele împreună cu acest post sunt:

1. Dotațiunea împreună cu parochia protopresbiterală constatătoare a) din cele 2 sesiuni paroch. folosite mai înainte de în Domnul adormitul protopresbiter George Pesteanu și parochul Alecsandru Ursulescu, care dotațiune se va asigura întreagă după expirarea anului intercalat socotit dela repausarea protopresbiterului resp. parochului sus numit, b) din stoala și c) și din birul usitat în Lugoș.

2. Birul protopresb. anual dela preoți conform punctului al 32 din rescriptul declaratiunii ilrice.

3. Tacele pentru ședulele de cununie după usul și în măsura de până acuma dela cei cu stare 2 fl. dela ceialalți 1 fl.

4. Paușal de căletorie ce se va presta din partea Venerat. Consistoriu diecesan în suma de 200 fl. anual.

Se observă, că eserierea de concurs pentru acest protopresbiterat se face între marginile decisiunei Consis. din 15 Maiu, anul 1886 Nr. 416 B. publicată în numărul 23 din anul trecut al „Foaiiei diecesane“ cu comunele înșirate în aceea decisiune.

Doritorii de a ocupa acest post vor avea a subșterne recursurile lor P. O. D. Filip Adam comisariu consis. denumit pentru conducerea actului electoral și protopresbiter în Iam pe petițiunile lor recursuale instruite cu

documente în forma autentică despre calificațiunea lor de până acuma în termen de 30 de zile, socotite dela prima publicare a concursului în „Foaiia diecesană“ (Red. Nr. 30 a. c.) din Caransebeș.

Lugoș, 20 Iuliu, 1887 v.

Comitetul protopresbiteral

În conțelegere cu Filip Adam,
comisar cons. și protopresbiter în Iam.

Nr. 367. [1635] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci din comunele mai jos însemnate se descrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare.

1. Bacifaléu, cu salariu anual din banii incassaveri din repartițiune de 300 fl. cuartir în edificiul scoalei, și 2 stângini de lemne.

2. Dêrste, cu salariu anual de 200 fl. și cuartir în edificiul scoalei.

3. Satulung, biserica S. S. Archangeli, scoala capitală cu salariu anual de 300 fl.

4. Satulung, biserica Sf. Adormiri cu scoala capitală, cu salariu anual de 350 fl. cu îndatorire să fie și notariu al comitetului parochial.

5. Târlungeni, cu salariu anual de 200 fl. cuartir în edificiul scoalei, și 3 stângini de lemne, având într'o Duminecă a-și arăta desteritatea sa în cântări.

6. Zizin, cu salariu anual de 111 fl., în care este computat și cuartirul.

7. Purcăreni, cu salariu de 200 fl. și pentru scoala de repetiție 35 fl.

8. Cărpiniș, filie la Târlungeni, salariu 60 fl. v. a.

Reflectanții vor avea a-și așterne suplicile concursuale, instruite cu documentele prescise de lege sub-scrisu lui până la termenul indicat.

Oficiul protopresbiteral al Brașovului I.

Brașov, în 21 Iuliu, 1887.

În conțelegere cu resp. comitete parochiale.

Ioan Petric,
protopop ca adm.

Nr. 322. [1636] 2—3

CONCURS.

Pentru stațiunile învățătoresci la scoalele profesionale din comunele mai jos însemnate din protopresbiteratul Brașovului II-lea, se descrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“ și anume:

1. Lișnău, cu salariu de 134 fl. în bani, bucate și lemne, parte pentru servițiunile ca cantor, parte ca învățător.

2. Nou, cu salariu de circa 100 fl., prestat parte dela comuna bisericască, parte din ajutoare din fondul protopresbiteral și din ale arhiepiscopiei pentru care s'a suplicat deja.

3. Apața, cu salariu de 90 fl., constătătoriu jumătate din bucate pentru servițiunile de cantor, și jumătate în bani gata pentru servițiunile de învățător, pe lângă care este speranță, că se vor mai oferi ajutoare din fondul protopresbiteral și archidieceșan.

Doritorii de a ocupa vreunul din aceste posturi au a-și subșterne petițiunile lor instruite conform prescripțiilor legilor din vigoare sub-semnatului oficiu protopresbiteral până la termenul sus indicat.

Brașov, în 21 Iuliu, 1887.

Oficiul protopresbiteral al Brașovului al II-lea.

În conțelegere cu respectivele comitete parochiale.

Ioan Petric,
protopresb.

Nr. 293. [1633] 3—3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor învățătoresci, dela scoalele române gr. or. din comunele mai jos însemnate ale protopresbiteratului Iiei, se descrie

concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

1. Furcșoara, cu salariu anual de 200 fl. v. a. cuartir, grădina de legumi în mărime de 400° stângini, și lemne de foc.

2. Almășel, cu salariu de 150 fl. v. a. și 3 stângini lemne pentru foc.

3. Gialăcuta, cu filia Căbești, cu salariu de 150 fl. v. a. cuartir, folosința grădinei dela scoala și 3 stângini de lemne.

4. Micănești, cu salariu de 150 fl. v. a. și lemne de foc de ajuns.

5. Têrnava, cu salariu de 150 fl. v. a. cuartir, folosința a două grădini și lemne de foc.

Doritorii de a ocupa vreuna din aceste stațiuni își vor așterne suplicile instruite conform legilor în vigoare la sub-semnatului oficiu protopresbiteral până la termenul sus indicat.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Iiei, în conțelegere cu comitetele parochiale concernente.

M. Iliu, la 24 Iuliu, 1887.

Avram Pecurariu,
protopresbiter.

Nr. 769. [1637] 2—3

EDICT.

Elena Balteș, gr. or. din Tâlmăciu, carea de 12 ani și-a părăsit pe legiuitul ei bărbat Constantin Sirbu, gr. or. din Tâlmăciu, fără să se scie ubicațiunea ei, prin aceasta se citează, ca în termen de 3 luni dela prima publicare a acestui edict să se înfățișeze înaintea sub-semnatului, căci la din contră cererea de divorțiu a bărbatului ei se va decide pe basa pribegirei ei.

Scaunul protopresbiteral gr. or. al Sibiului ca for matrimonial de I-a instanță.

Sibiu, 27 Maiu, 1887

Simeon Popescu, protopresbiter.

Nr. 4132/87. civ. [1644] 1—3

Publicațiune.

Pentru regularea afacerilor pregătitoare în cestiunea comasării hotarului comunei Măgărei, și adecă: pentru regularea reprezentării, alegerea inginerului și facerea preliminarului de spese, se defige și de pertractare 27 Septembrie a. c. 8 oare a. m. ce se va ține în comuna Măgărei în localitatea cancelariei comunale, la care pertractare se provoacă a participa toți interesații cu acea adaugere, că neparticiparea unuia sau altuia nu va împedea decurgerea pertractării.

Elisabetopole, 3 August, 1887.

Pntru judele referent Georgiu Kelemen,
Dominic Imre m. p.,
jude reg. de trib.

Singur veritabil se află
sub
aceasta marcă de deposit

Elixir

pentru reimprospetarea nervilor
a profesorului Dr. Lieber

durabil, radical și cel mai sigur leac dintre toate, chiar și contra celor mai cumplite dureri de nervi, provenite din păcatele tineretelor. Cura radicală contra tuturor morburilor, cari debilitază corpul precum: gălbănirea, iritațiune, durere de cap, migrene, batere de inimă, durere de stomach și mistuire neregulată.

Elixirul acesta compus din cele mai nobile plante de pe întreg pământul și aprobat din partea unei autorități moderne a științei; speră prin urmare și cea mai deplină garanție pentru depărtarea sus amintitelor morburilor.

Deslușiri mai de aproape dă cercularul aclus la fișce-care sticlă. Pretul 1/2 sticlă 2 fl. v. a. — o sticlă întreagă fl. 3.50 v. a., o sticlă duplă fl. 6.50 v. a., pe lângă trimitere s'au asigănațiune. — Se află în toate farmaciile.

Depositul principal: Einhorn-Apotheke Max-Fanta Prag, Altsädter Ring. [1441] 20—26

Depositul în Sibiu la W. F. Mor-scher; farmacie la „Genfer Kreutz.“